Súd:	Okresný súd Bratislava V
Spisová značka:	39C/306/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1507228670
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Daniela Bergerová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA5:2017:1507228670.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, sudkyňou JUDr. Danielou Bergerovou, v právnej veci žalobkyne: IF., zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Mandzákom, Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., IČO: 35 943 882 so sídlom Bratislava, Zámocká ul. č. 5, proti žalovanému: News and Media Holding a.s., IČO: 47 256 281, (vo veci právneho predchodcu SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s. (predtým s.r.o.), so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, zastúpenom advokátskou kanceláriou: SCHWARZ advokati s.r.o., IČO: 36 858 285, so sídlom Podbrezovská 40, Bratislava, adresa na doručovanie Digital Park II, Einsteinova 25, 851 01 Bratislava a advokátskou kanceláriou: Škubla & Partneri s.r.o., IČO: 36 861 154, so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 33.193,91 € (1.000.000,- Sk), takto

r o z h o d o l :

I. Zverejnením článku uverejnenom v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ zo dňa 17.08.2007, číslo 33, s titulkom „Ale, ale, pani ministerka!“, s podtitulkom „Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádza neskoro v noci z domu R. Q. a dôverne sa lúči s jej dcérou?“ a s titulkom na úvodnej strane „Ale pani E.!“ a s podtitulkom na úvodnej strane „Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádzal v noci z domu pani Q.?“, došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľky na ochranu osobnosti.

II. Zverejnením fotografií uverejnených v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ zo dňa 17.08.2007, číslo 33, prislúchajúcich k článku s titulkom „Ale, ale, pani ministerka!“, s podtitulkom „Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádza neskoro v noci z domu R. Q. a dôverne sa lúči s jej dcérou?“ a s titulkom na úvodnej strane „Ale pani Ministerka!“ a s podtitulkom na úvodnej strane „Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádzal v noci z domu pani Tomanovej?“ (s výnimkou poslednej fotografie znázorňujúcej C.. D.. S. M., B.. a O.. R. Q. H..), došlo k neoprávnenému zásahu do práva navrhovateľky na ochranu osobnosti.

III. Žalovaný je p o v i n n ý v najbližšom čísle celoslovenského vydania spoločenského týždenníka PLUS 7 DNÍ pripravovanom po právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť na ôsmej strane tohto týždenníka ospravedlnenie žalobkyni v nasledovnom znení:

„ OSPRAVEDLNENIE O. Q.
V celoslovenskom vydaní spoločenského týždenníka PLUS 7 DNÍ, zo dňa 17.08.2007 číslo 33, sme uverejnili článok s titulkom „Ale, ale, pani ministerka!“, s podtitulkom „Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádza neskoro v noci z domu R. Q. a dôverne sa lúči s jej dcérou?“.
V uvedenom článku sme uviedli, že O.. H. Q. sa po večeroch stretáva s O. T., pričom sme naznačovali, že vzťah O. T. a H. Q. je viac ako priateľský. Súčasne sme uviedli, že O.. H. Q. má dieťa, čo však nebolo pravdou. Zverejnením tohto článku sme vážnym spôsobom zasiahli do ochrany osobnosti O.. H. Q., a preto sa za uverejnenie tohto článku O.. H. Q. verejne ospravedlňujeme.“

Nadpis ospravedlnenia „OSPRAVEDLNENIE O.. H. Q.“ je žalovaný povinný uverejniť rovnakým typom písma a rovnakou veľkosťou písma ako bol uverejnený titulok článku „Ale, ale pani Ministerka!“ uverejnený v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ zo dňa 17.08.2007, číslo 33, strana 8.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý v najbližšom čísle celoslovenského vydania spoločenského týždenníka PLUS 7 DNÍ pripravovanom po právoplatnosti tohto rozsudku uverejniť na deviatej strane tohto týždenníka ospravedlnenie žalobkyni v nasledovnom znení:

„ OSPRAVEDLNENIE O.. H. Q.
V celoslovenskom vydaní spoločenského týždenníka PLUS 7 DNÍ, zo dňa 17.08.2007 číslo 33, sme uverejnili článok s titulkom „Ale, ale, pani ministerka!“, s podtitulkom „Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádza neskoro v noci z domu R. Q. a dôverne sa lúči s jej dcérou?“ a ako súčasť tohto článku bolo zverejnených aj šesť fotografií.

Zverejnením týchto fotografií (s výnimkou poslednej fotografie znázorňujúcej C.. D.. S. M., B.. a O.. R. Q., H..) sme zasiahli do ochrany osobnosti O.. H. Q., a preto sa za ich uverejnenie O.. H. Q. verejne ospravedlňujeme.“

Nadpis ospravedlnenia „OSPRAVEDLNENIE O.. H. Q.“ je žalovaný povinný uverejniť rovnakým typom písma a rovnakou veľkosťou písma ako bol uverejnený titulok článku „Ale, ale pani ministerka!“ uverejnený v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ zo dňa 17.08.2007, číslo 33, strana 8.

V. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

VII. Žalobkyni sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 1/3.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podľa žaloby doručenej v predmetnom konaní súdu dňa 27.09.2007 doplnenej podaním z 28.09.2007 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala ochrany osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 33.193,91 € (X.XXX.XXX SKK), na tom skutkovom základe, že žalovaný ako vydavateľ týždenníka „PLUS 7 DNÍ“ uverejnil dňa 17.08.2007 v uvedenom týždenníku, číslo 33, článok s titulkom na prvej strane „Ale, pani ministerka! Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádzal v noci z domu pani Q.? A s titulkom na strane 8 “Ale, ale, pani ministerka!“ a s podtitulkom „Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádza neskoro v noci z domu R. Q. a dôverne sa lúči s jej dcérou?“, ktorého autorkou bola A. P.. Súčasťou článku bol krátky oddelený článok s titulkom „Čo na to Bernátek?“ a „Biznis“ s podtitulkom „Vláda potrebuje vo vedení Sociálnej poisťovne lojálneho človeka, ide o miliardy“, ktorého autorkou bola E. J..

2. Žalobkyňa ako predmet žaloby uviedla články uverejnené v týždenníku PLUS 7 DNÍ dňa 17.08.2007 v celom znení vrátane šiestich zverejnených fotografií (č.l. 5) prislúchajúcich k predmetným článkom, ktorými podľa žalobkyne žalovaný vážnym spôsobom zasiahol do ochrany osobnosti žalobkyne, čím sa narušila jej česť, dobré meno a vážnosť v spoločnosti, a súčasne bolo zasiahnuté aj do jej práva na podobizeň a práva na súkromie. Žalobou uplatnila právo na česť a dôstojnosť (vrátane práva na dobrú povesť), právo na podobizeň a právo na súkromie ako samostatné a navzájom nezávislé práva na ochranu osobnosti a neoprávnenosť zásahu sa má posudzovať s ohľadom na každé toto právo samostatne. Skutkovo žalobkyňa žalobu podložila odkazom na ďalšie uverejnené články (16.08.2007, 27.08.2007, 28.08.2007, 16.09.2007, 16.09.2007), ktoré v kontexte s týmto článkom mali predstavovať až kampaň proti žalobkyni (Žalobkyňa sa samostatnými žalobami domáhala na základe uvedených uverejnených článkov ochrany osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy). Článok zo 16.08.2007 uverejnený v denníku Plus JEDEN DEŇ, ročník 2, číslo 189, s titulkom na úvodnej strane „Tomanová a šéf Sociálnej poisťovne MILENCI? a na 2. strane s titulkom „Nočné rande!“ a s podtitulkom „Dcéra Q. šéf Sociálnej poisťovne“, žalobkyňa považovala za skrátenú verziu článku, ktorý je predmetom prejednávanej veci. Uvedený článok zo 16.08.2007 bol predmetom konania pred Okresným súdom

Bratislava V pod sp. zn. 8C 300/2007. Žalobkyňa článok pripojila k žalobe ako neoddeliteľnú prílohu a súčasť skutkového stavu.

3. Žalobkyňa žalobu skutkovo odôvodnila tým, že pred zverejnením článku a jeho „skrátenej verzie“ nebola žiadnym spôsobom kontaktovaná, nemala možnosť sa vyjadriť ani žalobkyňa a ani matka žalobkyne. Na základe zverejnených informácii v článkoch reagovali politici predovšetkým opoziční, ktorí informácie prevzali za svoje a považovali ich za lapidárny prípad klientelizmu a napr. O. E. navrhol odvolať matku žalobkyne z funkcie ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky. Na internetovej stránke www.bleskovky.sk <http://www.bleskovky.sk/> bolo dňa 17.08.2007 zverejnené, že opozícia bude iniciovať odvolanie ministerky.
Ako nepravdivé tvrdenia označila žalobkyňa, tvrdenia uvedené v článku:
1/ „dcéra ministerky práce sa po večeroch stretáva so šéfom Sociálnej poisťovne O. T.“ (nepravdivé tvrdenie keďže žalobkyňa len vyprevádzala O. T., a O. T. prišiel domov k mame žalobkyne a nie k žalobkyni samotnej);
2/ „kým mnohí by si mysleli, že po večeroch chodí za ministerkou, ktorá ho do funkcie riaditeľa Sociálnej poisťovne navrhla, určite by zostali šokovaní, T. sa stretáva s jej dcérou“ (nepravdivé tvrdenie)
X/„Ing. H. Q., ktorá má malé dieťa“ (nepravdivé tvrdenie, nakoľko žalobkyňa je slobodná a v čase uverejnenia tohto tvrdenia nemala žiadne dieťa),
4/ „ PLUS 7 dní odhalil možno aj jeho ďalšiu záľubu - trávenie voľného času v domácnosti svojej smeráckej rezortnej šéfky, presnejšie jej dcéry“ (nepravdivé tvrdenie, a za neprimerané dehonestujúce hodnotiace úsudky „naznačujúce milenecký vzťah medzi žalobkyňou a Ing. O. T.“ a zjavne difamačný charakter mali aj zverejnené fotografie, keďže naznačovali ako žalobkyňa randí s O.. O. T..
Žalobkyňa zverejnený článok v týždenníku a jeho údajnú skrátenú verziu uverejnenú v denníku Plus JEDEN DEŇ, ročník 2, číslo 189, s titulkom na úvodnej strane „Q. šéf Sociálnej poisťovne MILENCI? a na 2. strane s titulkom „Nočné rande!“ a s podtitulkom „Dcéra Q. a šéf Sociálnej poisťovne“ vnímala ako články zjavne obsahovo „previazané“ a „totožné“ ako jeden súvislý celok. Pričom nosnou časťou článku malo byť podľa žalobkyne jej nočné rande s O.. O. T. a už z titulkov čitateľ vedel, že predmetom článku, resp. „odhalenia“ bude „prichytenie“ žalobkyne a O.. O. T. ako spolu „randia“.
Čitateľ vníma informácie, ktoré získa z fotografií s oveľa väčšou dôveryhodnosťou a presvedčivosťou, ako slovné informácie, nakoľko zachytávajú autentickú situáciu a chápe stretávanie sa po večeroch jednoznačne ako vzťah viac ako priateľský. Predmetný článok podľa žalobkyne neslúžil tzv. verejnému záujmu, ale jasnej škandalizácii žalobkyne.

4. Žalobkyňa vzhľadom na spôsobilosť článkov objektívne narušiť, resp. ohroziť jej osobnostné práva mala za to, že sú splnené podmienky pre priznanie zodpovednosti podľa § 13 Občianskeho zákonníka a teda aj vyvodenia občianskoprávnych sankcií. Žalobkyni ako konateľke obchodnej spoločnosti, zamestnávajúcej viacerých zamestnancov, uverejnený článok neprimeraným spôsobom narušil a sťažil výkon riadiacej funkcie, pri ktorej sa predpokladá požívanie patričnej vážnosti v spoločnosti. Intenzita zásahu sa posudzuje so zreteľom na rozsah a jej ohlas, ako aj na dĺžku trvania , ako aj porušením práva na podobizeň a práva na súkromie. Žalobkyňa vzhľadom na skutočnosť, že vykonáva riadiacu funkciu a každé narušenie jej osobnostných práv je potrebné posudzovať citlivejšie uplatnila okrem ospravedlnenia aj náhradu nemajetkovej ujmy v sume 33.193,92 € (1.000.000 SKK).

5. Žalobkyňa na preukázanie svojich skutkových tvrdení založila do spisu listinné dôkazy a to: Výpis z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu (č.l. 31); Kópiu žalobou napadnutého článku zo 17.08.2007 (č.l. 33-36); Kópiu článku denníka Plus jeden deň zo 16.08.2007 (č.l. 37-38); Kópiu článku denníka Plus jeden deň z 27.08.2007 (č.l. 39-40); Kópiu článku z denníka Pravda str.3 zo 16.08.2007 (č.l. 41); Kópiu článku Plus jeden deň z 28.08.2007 (č.l. 42); Výpis z internetovej stránky www.bleskovky.sk zo 17.08.2007 pod titulom „T. a Q. dcéra - ďalší klientelizmus Smeru“ (č.l. 43); Rozhodnutie Q. rady SR č.k. 10/2007 z 18.09.2007 vo veci sťažnosti MPSVaR z 10.08.2007 (č.l. 97-100);

6. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu, vo svojom vyjadrení (č.l. 65-67) tvrdil, že skutkové tvrdenia uvedené v Článku sú pravdivé, v článku uvedené hodnotiace úsudky vychádzajú zo skutkového základu popisovaného v samotnom Článku a zdokumentovaného fotografiami z nočného stretnutia žalobkyne a šéfa Sociálnej poisťovne na ulici, teda na verejnom priestranstve, v neskorých nočných hodinách po odchode z domu žalobkyne, ktorý obýva spolu s matkou. Žalovaný poprel, že by zverejnením fotografií žalobkyne a O. T. bolo zasiahnuté do jej práva na podobizeň. Žalovaný vo svojej procesnej obrane tvrdil, že je vecou verejného záujmu informovať verejnosť o skutočnosti, ak generálny

riaditeľ Sociálnej poisťovne má priateľský vzťah s dcérou ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny. Žalobkyňa je osobou verejného záujmu, nakoľko žalobkyňa sa už v minulosti zúčastňovala oficiálnych podujatí vládnej politickej strany SMER a preto jej muselo byť zrejmé, že jej ako dcére ministerky vlády SR bude venovaná publicita, pričom v prípade predmetného Článku, je verejný záujem zvýraznený skutočnosťou, že žalobkyňa má priateľský vzťah s generálnym riaditeľom Sociálnej poisťovne, ktorá patrí v zmysle zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, v znení zmien a doplnkov, do pôsobnosti Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR, kde ako ministerka v čase uverejnenia článku pôsobila matka žalobkyne ako ministerka. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 21.07.2009 vzniesol námietku litispendencie z dôvodu, že na tunajšom súde prebiehalo konanie pod sp.zn. 8C 300/2007 vo veci ochrany osobnosti spojenej s náhradou nemajetkovej ujmy vo výške 33.193,91 € (1.000.000 SKK), uverejnením článku v denníku Plus jeden deň zo 16.08.2007, ktoré konanie je o tej istej veci s v žalobách uvádzanou „nosnou časťou článku - nočné rande“. Podľa žalovaného oba články je potrebné vnímať ako jeden súvislý celok.

7. Zo žalobných návrhov, ako aj priložených dôkazov, je preukázané, že dve rozdielne periodiká, ktorých vydávanie žalovaný zabezpečuje a za ktoré zodpovedá, uverejnili samostatne články o žalobkyni, síce obsahovo podobné, ktoré je nutné samostatne posudzovať ako zásah do osobnostných práv žalobkyne aj v prípade, že by sa jednalo o prevzatie článku bez jeho zmeny jedného periodika do druhého. Vzhľadom na uvedené súd návrh žalovaného na zastavenie konania podľa § 83 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP) zamietol Uznesením zo dňa 06.08.2009 č.k. 39C 306/2007-77. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 04.08.2010.

8. Súd prvého stupňa rozhodol vo veci po vykonanom dokazovaní rozsudkom zo dňa 05.09.2012 č.k. 39C 306/2007-278, ktorý žalobkyňa napadla odvolaním.
Krajský súd v Bratislave, Uznesením č.k. 2Co 436/2012-352 zo dňa 07.03.2017, rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd vo zvyšku žalobu zamietol a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že v predmetnej veci ide o jednu z viacerých skutkovo obdobných vecí, vedených pred súdmi, v ktorých je predmetom konania namietaný zásah do súkromia žalobkyne. Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V. pod sp.zn. 40C 17/2007, na Krajskom súde v Bratislave vedenom pod sp.zn. 5 Co 183/2009, bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že novinovým článkom v inom periodiku, obsahovo obdobným a významovo v podstate totožným, došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobkyne na ochranu osobnosti (išlo o potvrdené výroky I., II. a III. prvoinštančného rozsudku). Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 3.11.2011, č.k. I. ÚS 416/2011-14, sťažnosť žalovaného odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť a navyše, Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 27.2.2013, sp.zn. 6 Cdo 176/2011, zrušil výroky, ktorými bola zamietnutá žaloba o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Vychádzajúc z požiadavky predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ako prvku tak právnej istoty, ako aj práva na spravodlivý súdny proces, odvolací súd prihliadal na právne názory vyslovené Ústavným súdom Slovenskej republiky a Najvyšším súdom Slovenskej republiky a napokon aj Krajským súdom v Bratislave samotným, v skutkovo totožných veciach. Najvýznamnejším dôvodom, pre ktorý odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutom rozsahu nielen zrušil, ale vec zároveň vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie bolo, že pre nedostatok odôvodnenia bol rozsudok nepreskúmateľný. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) a pokynom nadväzne na doteraz vykonané dokazovanie, za aktívnej účasti strán sporu, ich právnych zástupcov, mal vykonať test proporcionality na základe už vykonaného dokazovania a všetky vyššie uvádzané právne skutočnosti; príp. doplnenie ďalších dôkazov, ktoré strany vykonať navrhnú a ktoré bude pre rozhodnutie o veci nevyhnutné vykonať. Až potom o nárokoch žalobkyne opätovne rozhodne.

9. Strany sporu ďalšie dokazovanie po zrušení rozsudku v napadnutej časti odvolacím súdom nenavrhli. Súd pri vykonaní testu proporcionality vychádzal z vykonaného dokazovania vo veci: výsluchu žalobkyne (č.l. 151-155), vypočutím právnych zástupcov strán sporu, výsluchu autorky článku A. P. (č.l. 215-217), autorky sprievodného článku E. R. (č.l. 169), softwerovou verziou fotografií, t.j. v elektronickej podobe (č.l. 144), oboznámením s originálom článku uverejnenom v denníku Pravda 12.06.2008 na str. 3, Odpoveďou Slovenskej akadémie vied Jazykovedný ústav Q. R. E.. R. P. (č.l. 105) o význame slova „rande“ z 19.02.2009 zn. JP-283/09, internetovou verziou článku „O., nakŕm ju pralinkou“ (č.l. 101-103), „E. opora“ (č.l. 104) zo 14.07.2008, Rozhodnutím Tlačovej rady SR z 18.09.2007 č.k. 10/2007, týkajúce sa kauzy „Privilégium“(č.l. 97-100), Oboznámením s uverejnenými článkami v denníku Plus JEDEN

DEŇ zo 16.08.2007, 28.08.2007, 27.08.2007 a denníku PRAVDA zo dňa 16.08.2007, oboznámením s vykonanými výsluchmi v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava V sp.zn. 8C 300/2007, zápisnicami v konaní 8C 300/2007 (č.l. 106- 143) zo 07.04.2009, 09.06.2009, 05.10.2009, 14.12.2009 (výsluch žalobkyne č.l. 113-119, Vladimíra Šimíčka č.l. 119-123), 03.05.2010 (výsluch E.. W. P., H.. č.l. 126-127, E.. A. T. č.l. 128-130, H.. D. J. č.l. 131-133, E.. I. P. č.l. 134-135), 13.09.2010 (výsluch O.. O. T. č.l. 138-143) zo 14.08.2012 (výsluch O.. R. Q. (č.l. 224-226), v konaní 7C 315/2007 z 13.03.2008, 07.05.2009, v konaní 40C 17/2007 zo dňa 04.09.2008 a 13.11.2008; Uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 416/2011-14 zo dňa 03.11.2011, ktorým bola odmietnutá sťažnosť vydavateľa vo veci ochrany osobnosti, týkajúceho sa žalobkyne vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 40C 17/2007(č.l. 182-194).

10. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav a vykonal test proporcionality:

11. - KTO: Žalovaný - je v danom prípade „nositeľom“ slobody prejavu, a preto sa na neho vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytovaná masmédiám. Poslaním tlače je šíriť informácie a myšlienky o otázkach verejného záujmu, pričom zároveň je nespochybniteľným právom verejnosti takéto informácie prijímať.

12. - O KOM: Žalobkyňu v čase zverejnenia predmetného článku nebolo možné považovať za osobu verejne známu, avšak v dôsledku blízkeho vzťahu s osobou verejného záujmu a verejne známou, nepatrila ani do kategórie „bežný občan“. Miera akceptovateľnosti ochrany súkromia v dôsledku realizácie slobody prejavu, osobitne pri zverejňovaní informácií súkromného, resp. osobného charakteru, bola podstatne nižšia než u osoby verejného záujmu (Uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 416/2011 z 03.11.2011). Článok sa týkal žalobkyne, vytváral obraz o jej súkromí, resp. o jej priateľských vzťahoch, žalobkyňa bola v ňom označená plným menom a bol podporený fotografiami, na ktorých bola zachytená jej podoba. Žalobkyňa bola plne identifikovateľná, menom aj podobizňou.

13. - ČO: Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že dňa 17.08.2007 bol v týždenníku Plus 7 dní zverejnený Článok s titulkom na prvej strane „Ale, pani ministerka! Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádzal v noci z domu pani Q.? A s titulkom na strane 8 “Ale, ale, pani ministerka!“ a s podtitulkom „Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádza neskoro v noci z domu R. Q. a dôverne sa lúči s jej dcérou?“, ktorého autorkou bola A. P.. Súčasťou článku bol krátky oddelený článok s titulkom „Čo na to T.?“ a na rovnakom mieste bol uverejnený Článok „Biznis“ s podtitulkom „Vláda potrebuje vo vedení Sociálnej poisťovne lojálneho človeka, ide o miliardy“, ktorého autorkou bola E. J..
Napriek žalovaným tvrdenej snahe predmetným článkom poukázať na klientelizmus a tým aj na problémy verejného záujmu, obsahom článku a predovšetkým už z jeho úvodnej časti vyplýva, že sa nepochybne týka žalobkyne, vytvárala obraz o jej súkromí, priateľských vzťahoch, pracovnom pôsobení v minulosti v neziskových organizáciách a bola označená plným menom a článok bol podporený uverejnenými fotografiami žalobkyne a O. T. s textami:
- „U. na ulici: Približne o jedenástej vychádza na ulicu O. T. a Q. dcéra H.. Dôverne konverzujú asi pol hodiny.“
- „Príchod: Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne prichádza o pol deviatej večer do domu ministerky R. Q. a jej dcéry“
- „Lúčenie: H. Q. sa nevedela od svojho spoločníka odtrhnúť.“
- „Nervózna ministerka: O pol dvanástej vybieha na ulicu v domácom oblečení pripomínajúcom pyžamo a volá dcéru dnu.“

14. Článok „Ale, ale, pani ministerka!“ s podtitulom „Prečo šéf Sociálnej poisťovne odchádza neskoro v noci z domu R. Q. a dôverne sa lúči s jej dcérou?“ hneď v úvode navodzuje dojem bližšieho vzťahu žalobkyne s generálnym riaditeľom Sociálnej poisťovne: „Je štvrtok 9.augusta. Teplá letná noc ako stvorená na lásku či aspoň prejavy priateľskej náklonnosti. V jednej úzkej petržalskej uličke sa odvíja už na prvý pohľad dôverný rozhovor. Úspešnému štyridsiatnikovi a mladej dáme vo zvodne priliehavom tričku zjavne neprekáža, že takmer pol hodiny stoja na očiach susedom i náhodným okoloidúcim. .... Párik sa začne lúčiť ..... ešte pár dlhých minút niečo dôverne šepká pri okne učupenej tridsaťjedenročnej spoločníčke H.. Dcére ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny R. Q. ..... Plus 7 dní odhalil možno aj jeho ďalšiu záľubu - trávenie voľného času v domácnosti svojej smeráckej rezortnej šéfky, presnejšie jej dcéry. .... A, čuduj sa svete, vo štvrtok 9. augusta strávil v dome H. Q., kde žije aj jej mama, ... celý večer. O.. H. Q., ktorá má malé dieťa, ...Riaditeľ Sociálnej poisťovne prišiel domov k dámam Q. okolo

pol deviatej večer. Z familiárneho štýlu, akým ho privítali a akým odchádzal, sa zdá, že u nich ani zďaleka nebol prvý raz. ... Stále je však na tom lepšie ako jeho štedrá šéfka a takpovediac i „druhá mama“.

15. Článok mal spravodajský charakter. Ako celok bol napísaný v dvoch vzájomne previazaných rovinách. Prvá súkromnoprávna rovina popisovala súkromie, resp. vzťah dvoch osôb. V druhej rovine čitateľov informoval o navýšení rozpočtu Sociálnej poisťovne pre rok 2008 v záujme jej oddlženia o miliardu slovenských korún, o tom, akým spôsobom sa uvedené finančné prostriedky získajú a na aký účel budú využité, ako aj o zmene spôsobu rozhodovania o odmene riaditeľa Sociálnej poisťovne a jej maximálnej výške a na možný klientelizmus založený na preferovaní osôb previazaných vzájomne blízkymi vzťahmi v súkromí. Zároveň vzhľadom na vyššie citované časti bol písaný jednoznačne v ironickom duchu, v ktorom autor súčasne s podávanými informáciami týkajúcimi sa zmien vo fungovaní Sociálnej poisťovne poukazoval na možné uprednostňovanie, resp. preferovanie záujmov Sociálnej poisťovne, resp. jej aktuálneho riaditeľa, v dôsledku jeho dôverného vzťahu medzi ním a žalobkyňou, s použitím výrazov , „Párik sa začne lúčiť“, „Plus 7 dní odhalil možno aj jeho ďalšiu záľubu - trávenie voľného času v domácnosti svojej smeráckej rezortnej šéfky, presnejšie jej dcéry“, „Stále je však na tom lepšie ako jeho štedrá šéfka a takpovediac i „druhá mama“. Ironický tón celého článku bol navyše podčiarknutý aj zverejnenými fotografiami a pod nimi uverejnenými textami. Uvedené fotografie boli vyhotovené tajne bez vedomia žalobkyne v nočných hodinách v mieste jej bydliska pred jej domom. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade súkromnoprávna rovina článku, ktorá sa ukázala ako založená na nepravdivých informáciách, logicky nadväzovala na verejnoprávnu. Vzájomné prepojenie oboch rovín pri tvorbe hodnotiaceho úsudku v závere článku vylučovalo možnosť oddeliť výroky súkromnoprávnej povahy. Zverejnením článku a fotografií došlo k neoprávnenému zásahu do práv žalobkyne na ochranu osobnosti.

16. Neoprávneným zásahom môže byť len také konanie, ktoré sa svojim obsahom, formou a cieľom dotýka práv chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a je objektívne spôsobilé tieto chránené práva narušiť alebo ohroziť. Zásah môže byť urobený ústne, písomne alebo aj inak, ak sa z tohto iného spôsobu dá odvodiť jeho zmysel a význam.

17. - AKO: Súd vo svojej aplikačnej praxi musí rozlišovať medzi skutkovými vyhláseniami a hodnotiacimi výrokmi. Kým existencia faktov môže byť preukázaná, pravdivosť hodnotiacich výrokov nepodlieha dokazovaniu. Požiadavku na preukázanie pravdivosti hodnotiaceho výroku nemožno splniť - takáto požiadavka sama o sebe porušuje slobodu prejavu, ktorá tvorí základnú súčasť práva chráneného citovaným článkom 10 dohovoru.

18. Za určitých okolností však aj hodnotiaci výrok bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu môže byť prehnaný. Vo všeobecnosti sloboda prejavu musí byť posudzovaná vo svetle veci ako celku, vrátane obsahu dotknutého vyhlásenia a kontextu, v ktorom bolo toto vyhlásenie urobené, a tiež vrátane konkrétnych okolností, ktorých sa vec týka.

19. Problematiku ľudských práv v tomto smere upravuje aj najvyšší zákon štátu - Ústava SR č. 460/1992 Zb. v platnom znení v čl. 19 ods. 1, podľa ktorého každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena (zhodne s čl. 10 ods. 1 Ústavného zákona č. 23/1991 Zb. - Listiny základných práv a slobôd). Ústava v čl. 7 ods. 5 zároveň zakotvuje, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

20. V zmysle ust. § 11, § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a čl. 10 Listiny základných práv a slobôd sa pod zásahom do práva na ochranu osobnosti rozumie určité chovanie, či už aktívne alebo pasívne. Konkrétne chovanie sa potom posudzuje, či sa jedná o neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti a potom i následky takéhoto zásahu pre fyzickú osobu.

21. V predmetnom článku boli uverejnené nepravdivé skutkové tvrdenia typu: „žalobkyňa má dieťa“ a „ďalšiu záľubu Ing. O. T. žalovaný uviedol trávenie voľného času v domácnosti jeho smeráckej rezortnej šéfky a takpovediac i druhej mamy, presnejšie jej dcéry“, „dôverný rozhovor žalobkyne s O.. O. T.“, ktorých pravdivosť pred súdom nebola vykonaným dokazovaním preukázaná.

V článku naznačený úsudok o dôvernom vzťahu žalobkyne s O.. T. nemal žiadnu väzbu na reálne skutkové okolnosti. Z uvedeného vyplýva, že ak v konkrétnom prípade sú z hľadiska akceptovateľnosti posudzované hodnotiace úsudky, tak je ochrana výrokov takéhoto charakteru z hľadiska slobody prejavu posudzovaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu. Súd vyhodnotil hodnotiace úsudky autorky článku ako zverejnenie nepravdivého opisu skutkového deja spôsobom, ktorý čitateľovi neumožňoval z opisu deja urobiť si vlastný hodnotiaci úsudok. Uvedenie neúplného, resp. nepresného skutkového deja má potom za následok, že takýto skutkový dej nebol opísaný pravdivo, a teda nie je pravdou a môže mať za následok skreslenie hodnotiaceho úsudku aj samotným čitateľom. Vzhľadom na rodinný stav popisovaných osôb, článok vykresľoval obraz žalobkyne vo verejnosti v nepriaznivom svetle a uverejnenie nepravdivých informácií spolu s fotografiami zameranými na preukázanie dôverného vzťahu, stálo mimo legitímneho cieľa tohto článku a má jednoznačne vo vzťahu k žalobkyni difamujúci charakter. Súkromnoprávna rovina článku týkajúca sa žalobkyne bola spôsobilá zasiahnuť do jej práva na ochranu jej cti a dôstojnosti, hodnotiace úsudky vybočovali z hraníc potrebných na dosiahnutie informačných cieľov verejnoprávnej časti článku.

22. - KDE: Článok bol uverejnený v spoločenskom týždenníku PLUS 7 DNÍ dňa 17.08.2007 číslo 33 na stranách 8-12 v časti „Všimli sme si“, ktorý má celoslovenskú pôsobnosť a vysoký náklad.
Žalobkyňa nebola pred uverejnením článku kontaktovaná a vôbec jej nebol daný priestor na vyjadrenie. Predmetný článok nemožno oddeliť od žalovaných fotografií s textami pod fotografiami, ktoré súd vyhodnotil ako zásah do ochrany osobnosti rozsudkom č.k. 39C 306/2007-278 z 05.09.2012, ktorý nadobudol v tejto časti právoplatnosť dňom 31.10.2012, vykonateľnosť v časti uloženej povinnosti uverejniť „ospravedlnenie“ v najbližšom čísle celoslovenského vydania spoločenského týždenníka PLUS 7 DNÍ, pripravovanom po právoplatnosti rozsudku. Predmetom konania bol celý článok aj s fotografiami, ktoré so žalovaným článkom bezprostredne súviseli, a žalovanému článku dodávajú úplne inú intenzitu, rozmer, charakter. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že žalobkyňa nemala vedomosť o tom, že ju niekto z ulice fotí. Ulica bola ľudoprázdna. P. T. išla vyprevadiť, išlo o bežnú spoločenskú konverzáciu.

23. - KEDY: Článok bol uverejnený v čase pôsobenia matky žalobkyne na poste ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky s cieľom poukázať na zmeny vo financovaní Sociálnej poisťovne a jej riaditeľa. R. osoby žalobkyne uvedením informácií o jej súkromnom živote, z časti nepravdivých informácií a informácií bez relevantného skutkového základu sa však vymykalo inak legitímnemu cieľu sledovanému uvedeným článkom, a to informovaniu verejnosti o vynakladaní verejných prostriedkov, resp. financovaní Sociálnej poisťovne.

24. Podľa § 10 ods. 1 až 3 zákona č. 81/1966 Zb. (zrušený zákonom č. 167/2008 Z.z. s účinnosťou od 01.06.2008) o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch - (1) Za periodickú tlač zodpovedá vydavateľ, za ostatné hromadné informačné prostriedky príslušná organizácia, na ktorú sa vzťahujú všetky ďalšie ustanovenia platné pre vydavateľa. (2) Z poverenia vydavateľa riadi hromadný informačný prostriedok šéfredaktor. Ďalej sa na riadení hromadného informačného prostriedku môže podieľať redakčná rada. Rozsah jej účasti na riadení hromadného informačného prostriedku, jej zodpovednosť, spôsob vymenúvania a odvolávania jej členov určí vydavateľ. (3) Ak vydavateľ určí šéfredaktora, zodpovedá vydavateľovi za obsah jednotlivého vydania hromadného informačného prostriedku, najmä potom za to, aby obsah hromadného informačného prostriedku neporušil zákonom chránené záujmy spoločnosti, občanov a organizácií.

25. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 11 a nasl. Poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 OZ). Ak by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 OZ). Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ).

26. V danom prípade súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že v súvislosti s uverejnením napadnutého článku a zverejním fotografií, došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu

osobnosti žalobkyne a to k zásahu do jej práva na česť a dôstojnosť, práva na prejavy osobnej povahy zachytené na hmotnom substráte, a práva na súkromie žalobkyne chránené ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka. Text v článku podporený uverejnenými fotografiami, zhotovenými bez vedomia žalobkyne, z veľkej vzdialenosti zachytávajúcich situáciu osobnej povahy pred súkromným obydlím žalobkyne v neskorých nočných hodinách, mal demonštrovať „blízky“ vzťah žalobkyne s O.. T., pričom cieľom článku a fotografií bolo naznačiť charakter tohto vzťahu ako vzťahu intímneho. Žalobkyňa sa nemala možnosť k článku vyjadriť a na uverejnenie fotografií nedala súhlas. Týmto svojim konaním , uverejnením inkriminovaného článku prekročil ústavou mu garantovanú slobodu prejavu a neprípustným spôsobom zasiahol do osobnostných práv žalobkyne. Za daných okolností, pri konflikte slobody prejavu a práva na ochranu osobnosti bolo potrebné uprednostniť ochranu práva na ochranu osobnosti žalobkyne. Svojím spôsobom právo na ochranu osobnosti je základné osobnostné právo, pretože zásahy do práva na meno, podobu, prejavy osobnej povahy či telesnú integritu sa zväčša bezprostredne dotýkajú aj vnútornej, intímnej sféry fyzickej osoby. Ochrana intímnej sféry je chránená všeobecne. To znamená, že o porušenie práva na ochranu osobného súkromia ide aj v tých prípadoch, keby išlo o pravdivé tvrdenia zasahujúce do intímnej sféry fyzickej osoby.

27. Pri posudzovaní objektívnej spôsobilosti zásahu súd vychádzal z prostredia, z intenzity, povahy a spôsobu neoprávneného zásahu, z charakteru a rozsahu zasiahnutých hodnôt osobnosti, z trvania a rozsahu ohlasu v spoločnosti, ako aj z obsahu a formy zásahu, ktorý spočíval v uverejnení nepravdivých tvrdení a neadekvátnom znevažujúcom hodnotiacom úsudku a fotografií súkromného charakteru bez súhlasu dotknutej osoby, presahujúcich informačné ciele, tak ako bolo už vyššie uvedené.
Za takéto závažné ujmy odôvodňujúce finančné zadosťučinenie sú v súdnej praxi považované predovšetkým ujmy, ktoré vznikli prostredníctvom hromadných oznamovacích prostriedkov, ktoré ako potvrdzujú skúsenosti, majú spravidla široký vplyv na verejnosť so značným ohlasom. Peňažná náhrada nemajetkovej ujmy je účinným vyvažovacím právnym nástrojom v úsilí čeliť nežiadúcim neoprávneným zásahom do osobnosti fyzických osôb a to predovšetkým zásahom sledujúcim škandalizačné osočujúce a ohováračské ciele, resp. cieľ vyvolať senzáciu za účelom dosiahnutia, resp. zvýšenia zisku.
Podmienku zníženia dôstojnosti alebo vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti v značnej miere je možné vyjadriť tak, že musí ísť o takú nemajetkovú ujmu na osobnosti fyzickej osoby, ktorú pociťuje - objektívne posúdené - ako závažnú.
Na naplnenie kritéria objektívneho ohrozenia osobnostných práv sa vyžaduje vznik hrozby konkrétneho nebezpečenstva zníženia vážnosti fyzickej osoby v očiach širšej verejnosti. To znamená, že stačí, aby sa znevažujúce tvrdenie dostalo na vedomie tretím osobám. Za obzvlášť nebezpečné zásahy je možné považovať tie, ku ktorým dochádza prostredníctvom tlače. Uverejnenie nepravdivých difamujúcich tvrdení o určitej osobe v hromadných informačných prostriedkoch môže totiž spôsobiť veľmi závažnú ujmu vo sfére osobnosti fyzickej osoby a môže viesť až k jej úplnému znemožneniu, keďže v takýchto prípadoch je potrebné vziať do úvahy skutočnosť, že zverejnením difamujúcich údajov dochádza k zníženiu vážnosti a dôstojnosti fyzickej osoby vo vzťahu k značnému množstvu čitateľov tlače.
Pre určenie výšky je rozhodujúci návrh samotnej postihnutej osoby, pretože konanie o ochranu osobnosti je návrhovým konaním. Požadovaná výška peňažného zadosťučinenia tak tvorí maximálnu hranicu, ktorú súd môže priznať. Hľadiská, z ktorých pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy súd vychádza mu však nebránia, aby postihnutej fyzickej osobe za účelom primeraného vyváženia a zmiernenia vzniknutej nemajetkovej umy priznal menej, než požaduje, prípadne jej návrh v tomto smere v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný.

28. V danom prípade súd návrhu žalobkyne vyhovel v časti konštatovania neoprávnenosti zásahu predmetným článkom do práva na ochranu jej osobnosti, ako i uverejnenia žalobkyňou požadovaného ospravedlnenia.

Omylom súdu, vo výroku rozsudku došlo k opätovnému duplicitnému uvedeniu výrokov pod II., IV., ktoré neboli napadnuté odvolaním (týkajúce sa uverejnenia fotografii osobného charakteru) a ktoré nadobudli právoplatnosť 31.10.2012.Vzhľadom na nadobudnutie právoplatnosti týchto výrokov, jedná sa o nulitné rozhodnutie v časti výroku II. a IV. tohto rozsudku.

29. Súd skúmal okolnosti konkrétneho prípadu, z celkovej povahy tak aj jednotlivých okolností - prihliadol predovšetkým k intenzite, povahe a spôsobu neoprávneného zásahu, k charakteru a rozsahu zasiahnutej hodnoty osobnosti, na trvanie a rozsah ohlasu vzniknutej nemajetkovej ujmy pre postavenie a uplatnenie postihnutej osoby v spoločnosti, aj vzhľadom na prednosť - primárneho spôsobu

zadosťučinenia, niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia a tak naplnenia cieľa sledovaného § 13 OZ.
S poukazom na vyššie uvedený súdom zistený skutkový stav, dospel súd k záveru, že ospravedlnenie ako morálne zadosťučinenie nie je postačujúce, nakoľko v čase rozhodovania, primárny spôsob zadosťučinenia bol natoľko oslabený, že svojim spôsobom stratil svoju funkciu a preto súd rozhodol o priznaní zadosťučinenia v peniazoch - materiálnu satisfakciu, nakoľko neoprávneným zásahom došlo k nemajetkovej ujme závažne postihujúcej dôstojnosť a vážnosť žalobkyne v spoločnosti. Súčasne hrozba uloženia primeraného zadosťučinenia v peniazoch - podľa okolností prípadu sa stáva významným stimulom, ktorého prostredníctvom občianskoprávna úprava prispieva aj zo sociálno-psychologického hľadiska na upevnenie povinnosti každého subjektu, predovšetkým vydavateľov periodickej tlače, rozhlasových a televíznych vysielaní a reklamných spoločností, rešpektovať telesnú a morálnu integritu osobnosti fyzických osôb - preventívna funkcia zadosťučinenia v peniazoch ako špeciálna, tak i generálna.
Obeiansky zákonník nestanovuje pre vznik obeianskoprávnej sankcie popri objektívnych predpokladoch žiadny subjektívny predpoklad na strane pôvodcu neoprávneného zásahu, konkrétne zavinenie. Peoažná sankcia ako forma zados?ueinenia postihuje pôvodcu neoprávneného zásahu vo všetkých prípadoch, kde sú splnené všetky spomenuté objektívne predpoklady.
Súd na základe vykonaného dokazovania a vykonaniu testu proporcionality dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené zákonom stanovené podmienky pre priznanie primeraného zados? ueinenia v peniazoch - materiálnej satisfakcie - nako3ko mal za to, že charakterom zásahu v danom prípade došlo k neoprávneným zásahom, k zníženiu vážnosti a dôstojnosti žalobkyne v spoloenosti v znaenej miere.
Závažnos? ujmy vzniknutej žalobkyni, vyvolanej zásahom žalovaného súd vzh3adom na celkovú povahu zásahu ako aj jednotlivé okolnosti posudzoval ako objektívnu, nako3ko za obdobných okolností by masovému šíreniu prejavu osobnej povahy, nepravdivej informácii a prehnaného hodnotiaceho úsudku, nezodpovedajúceho skutoenosti, ako tomu došlo pri uverejnení napadnutého elánku, nechcela eeli? žiadna osoba, ktorej spoloeenské i profesionálne pôsobenie je založené na jej dobrej povesti.
Konkrétne súd prihliadal ako bolo vyššie uvedené na skutoenos?, že k zásahu došlo v masovokomunikaenom prostriedku s celoslovenským dosahom a bezprostredne malo široký ohlas, eo mal súd za preukázané celou sériou elánkov, ktoré v rovnakom kontexte nasledovali po uverejnení predmetného elánku. Súeasne súd zoh3adooval i možný dopad ohlasu zverejnenia informácie a úsudku do sféry pracovného života žalobkyne, ktorá poukazovala na to, že zo strany zamestnancov spoloenosti, v ktorej pracuje na vedúcej pozícii bola vystavená posmechu. V rozpore so skutoenos?ou bola navrhovate3ka vykreslená ako osoba stretávajúca sa po nociach so ženatým starším mužom, eím bola v znaenej miere znížená jej dôstojnos? a ees? v oeiach znaeného množstva eitate3ov, resp. i širšej verejnosti. Súd ialej zoh3adooval i znaenú predajnos? a tým pádom i eítanos? a komerený úspech spoloeenského týždenníka, v ktorom došlo k zásahu, ktorý má výrazný vplyv na vytváranie verejnej mienky. Súd vychádzal aj zo skutoenosti, že ochrana práva dotknutej osoby pôsobí úeinne a preventívne nielen voei rušite3ovi, ale aj na všetkých ostatných, ktorí zamýš3ajú urobi? neoprávnený zásah do osobnostných práv iba v prípade priznania primeraného finaneného zados?ueinenia, zodpovedajúceho možnostiam zodpovedného subjektu.
Žalovaný si musel by? vedomý toho, že elánok bude ma? dopad nie len na súkromný ale aj pracovný život žalobkyne.

30. Súd dospel k záveru, že priznaná suma 5.000 € za zásah do osobnostných práv žalobkyne predmetným elánkom spolu so zverejnenými fotografiami je primeraná a môže prispie? k zmierneniu vzniknutého stavu týmto neadekvátnym zásahom a na druhej strane nespôsobuje takú ujmu na strane žalovaného, ktorá by pôsobila represívne a znamenala znemožnenie jeho einnosti alebo pôsobila odradzujúco pred zverejnením iných legitímnych informácií. Ureujúcim pri posudzovaní výšky peoažnej satisfakcie je motív, ktorý v danom prípade vyboeil z medzí legitimity, kei zverejnenie nepravdivých informácií a hodnotiacich úsudkov bez skutkových okolností nebolo dominantne motivované snahou žalovaného o objektívne informovanie verejnosti o veciach verejného záujmu, ale vyznievalo skôr difamaene.
Súd musel vzia? zrete3 pri ureení výšky priznávanej peoažnej eiastky (satisfakená funkcia) na jednej strane, na okolnosti konkrétneho prípadu. Na druhej strane však nemožno priznáva? neprimerané ei dokonca premrštené sumy, ktoré by vo svojich dôsledkoch viedli k bezdôvodnému obohacovaniu sa, a ktoré by napr. pri porovnaní „odškodnenia" zásahu do práva na ochranu osobnosti s „odškodoovaním" zásahov do iných základných práv zarueených Ústavou mohli niektoré ujmy na iných základných

právach (napr. ujmy na zdraví ei dokonca živote) bagatelizova?. Súd preto žalobu vo zvyšku uplatoovanej nemajetkovej ujmy zamietol. Žalobkyoa po zrušení rozsudku v zamietajúcej easti e.k. 39C 306/2007-278 žiadne ialšie dokazovanie oh3adom uplatoovanej výšky nemajetkovej ujmy nenavrhla a tým nepreukázala dôvodnos? oou uplatoovanej výšky nemajetkovej ujmy.

Ako už bolo uvedené v bode 27. odôvodnenia rozsudku, aj v easti výroku V. bolo opätovne rozhodnuté o priznaní nemajetkovej ujmy aj za zverejnené fotografie vo výške 2.000 €, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnos? doom 31.10.2012. Pod3a § 219 ods. 4 zákona e. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, len eo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný. Súd primeranú nemajetkovú ujmu za celý elánok spolu s fotografiami považoval vo výške 5.000 €. Reparova? tento omyl súdu v uvedenej easti rozsudku možno len podaním odvolania strán.

31. V rozhodnutí, ktorým sa konanie koneí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Žalobkyoa mal v konaní plný úspech v easti uplatoovaných nárokov v súvislosti s uverejneným elánkom (1/3) a v easti uverejnených fotografií (1/3). V easti uplatneného nároku na zaplatenie nemajetkovej ujmy bola minimálne úspešná (1/3). Žalovaný bol v tejto easti úspešný, preto súd priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 1/3 (2/3 - 1/3). O tomto nároku súd rozhodol pod3a ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania pod3a pomeru jej úspechu vo veci.

32. O výške náhrady trov konania pred súdom 1. stupoa a odvolacím súdom bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.
Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).